

[Birthe Hansen]

ikke blandt unge, så vidt vi ved, er aftaget, går vi ud fra, at det må være over for denne gruppe, de radikale har tænkt på at bl.a. skolelæger og idrætsledere skal sætte ind. Vi synes, det er problematisk, som også andre har været inde på, med idrætslederne, al den stund de jo om ikke står over for, men så har bag sig bl.a. bryggerierne, hvis sponsorkompetence kan give ret uheldige udslag, når det at leve sundt og dyrke sport kobles sammen med reklamer for øl. Men det er måske her de radikale ønsker en stramning af markedsføringen.

Men der er nogle af initiativerne, hvis værdi vi er mere eller mindre usikre på. Skatteministerens bemyndigelse til med vekselende mellemrum og uden varsel at regulere giftskatterne er vi 100 pct. imod. For det første bryder vi os ikke om selve bemyndigelsen. Dernæst er det svært ud fra bemærkningerne at se, om formålet med giftskatternes regulering som vanlig er at øge statens indtægter, eller hvis dette ikke er meningen, om disse indtægter alene skal bruges til forebyggende, oplysende og behandlende virksomhed.

Vort sidste forbehold gælder alternativet til frihedsberøvelse i forbindelse med spirituskørsel. Afhænger dette tilbud om behandling som alternativ til frihedsstraf slet ikke af, om den pågældende har forårsaget skade på andre mennesker, for i så fald kunne frihedsstraffen måske have en forebyggende virkning?

Birgith Mogensen (CD):

For et par måneder siden meddelte indenrigsministeren, at de skader, som danskernes stigende alkoholforbrug medfører, hvert år koster samfundet over 5 mia. kr. Ca. 50 pct. af de til enhver tid indlagte patienter på psykiatriske og almindelige hospitaler har alkoholproblemer. Ca. hver anden skilsmisse har noget med spiritusmisbrug at gøre. Ligeledes har det stærkt stigende kriminalitetstal i allerhøjeste grad noget med Danmarks stigende alkoholforbrug og -misbrug at gøre, og problemet vokser dag for dag. Alle ved det, alle har talt om det i mange år, men ikke ret mange har gjort noget ved det. Skyldes det skyld hos politikerne over for dette følelsesladede samfundsproblem? Skyldes det, at der ikke er ret mange vælgerstemmer

at hente i narkotika- og alkoholbekæmpelsespolitik? Jeg ved det ikke, men jeg ved, at problemet burde have været tacklet for mange år siden.

Nu er alkoholforbruget dobbelt så stort som for 20 år siden, og misbruget er også optrappet, men bedre sent end aldrig. Derfor er CD tilfreds med, at radikale folketingsmedlemmer nu prøver at få hul på bylden ved at fremsætte beslutningsforslag nr. B 78. Jeg havde gerne set, at B 78-teksten havde indeholdt ordet »central«, altså forslag om en central, sammenhængende alkoholpolitik. Jeg tror simpelt hen ikke på, at en kommune- og/eller amtsstyret politik på dette område vil blive optimalt effektiv. Jeg er overbevist om, at private afholdsforeninger og andre foreninger, som helt eller delvis bruger deres tid og midler til at bekæmpe alkoholmisbrug, også ønsker centralt fastlagte grundregler. Hvordan vi finder frem til grundregler, der reducerer alkoholmisbruget bedst og dermed mest muligt, må være næste fase i tilrettelægningsen af »stop for alkoholmisbrug«.

Personlig mener jeg, at vi nok skal passe på ikke at sætte lighedstegn mellem landets øgede forbrug og misbrug. Ligeledes tror jeg, at mange overvurderer reklamens magt med hensyn til at skabe misbrugere. Derimod er der ingen tvivl om, at effektiv skole- og ungdomsinformation angående de risici, som overdrevet alkoholforbrug indebærer, har en meget stor værdi. DAs, LOs og arbejdstilsynets aversion mod undersøgelse af alkoholforbrug på jobbet virker ikke tiltalende. Hvis vi skal have has på alkoholmisbrugets bevislig mange samfundsnedbrydende aspekter, må denne sag gøres til en folkesag, hvis mål må være at skabe en helt anden holdning og behandling af problemet.

Tinning (VS):

Hvis dette beslutningsforslag kan være med til at styrke udviklingen af en egentlig alkoholpolitisk debat, er det en god ting, men jeg tror, det ville være klogt at starte med at droppe den skyttegravskrig, som jo straks går i gang. Når nogen taler om alkoholforbruget på arbejdspladserne, gør socialdemokraten, som en socialdemokrat skal, og siger: nej, det skal vi ikke have ind. Når nogen taler om erhvervslivets udskejelser, i det-